

[Ministeren for offentlige arbejder]

har jeg heller aldrig nogen sinde sagt – kan han henvende sig til Thyborøn–Harbør kommunalbestyrelse og få at vide, hvorfor skadeserstatningerne ikke er udbetalt, og hvis ikke det lykkes ad den vej, er hr. Nør Christensen velkommen til at henvende sig i mit ministerium; så skal jeg være overordentlig behjælpelig med at få belyst disse enkeltsager.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 607

5) Til *ministeren for offentlige arbejder* af:

Arentoft (FP):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage, for at handelsrejsende, der rejser over hele landet og benytter DSB-landsrejsekort, fortsat kan anvende DSBs busser?«

Skriftlig begrundelse

En handelsrejsende, der har benyttet DSB-landsrejsekort i 47 år, er pludselig kommet i den situation, at han er blevet afvist ved DSB-busser, der nu kører for amtslige trafikelskaber. For det første kan det ikke ses på bussen, at den ikke kører for DSB. For det andet vil det – da han rejser over hele landet – betyde, at han skal løse buskort i samtlige amtslige trafikelskaber. Ganske vist kan han løse billetter i de enkelte tilfælde, men de kræves af skattevæsenet oplæbet og samlet til dokumentation. Derfor mener jeg, at der bør kunne findes en rimelig løsning – ikke alene af hensyn til en enkelt handelsrejsende, men af hensyn til de mange handelsrejsende, der er i samme situation.

Arentoft (FP):

Jeg tror, det var forhenværende minister og medlem af folketinget Poul Møller, der engang sagde, at hvis man ville holde noget som en hemmelighed, skulle man blot udtale det fra folketingets talerstol. Nu har vi fået mulighed for at tale fra pladserne, og så er det muligt, at det, man siger, bliver hørt.

Når jeg har rejst dette spørgsmål, er det, fordi jeg mener, at DSB ikke har gjort nok ud af at publicere den ændring, der er sket med landsrejsekortet fra 1. marts 1982. Med små bogstaver står der på bagsiden, hvor det

er gyldigt, nemlig med tog på DSBs strækninger, med DSBs indenlandske færger samt med DSBs rutebiler. Det sidste, det med DSBs rutebiler, er faldet ud siden 1. marts 1982.

En handelsrejsende, som har rejst i over en menneskealder med DSBs landsrejsekort, kommer til Nyborg en af de første dage i marts, stiger op i en DSB-bus for at køre til Svendborg, men bliver afvist med den bemærkning, at kortet ikke mere gælder til DSBs busser. Derfor har jeg stillet spørgsmålet, og jeg afventer ministerens svar med spænding.

Ministeren for offentlige arbejder (J. K. Hansen):

Nu kan jeg forstå på hr. Arentofts eksempel med den pågældende handelsrejsende, at han enten ikke har været ude at rejse i perioden 1. januar–1. marts eller ikke har haft brug for sit jernbanekort, for bestemmelsen trådte faktisk i kraft 1. januar 1982 og ikke 1. marts 1982.

Må jeg så sige, at i medfør af loven om den lokale og regionale kollektive trafik uden for hovedstadsområdet indgår alle DSBs busruter i løbet af 1982 i de amtslige trafikelskaber, idet DSB udfører kørslen som entreprenør for disse selskaber. For benyttelsen af nævnte busruter gælder derfor samme takstbestemmelser som for de øvrige ruter i vedkommende amt, hvilket i princippet betyder, at kun de af det pågældende trafikelskab udstedte billetter og kort er gyldige, og som følge heraf gælder DSBs landsrejsekort nu kun til DSBs tog og indenlandske færger.

Såfremt landsrejsekortet også skulle gælde til busruter, måtte det i givet fald gælde alle busruter, også dem, der ikke køres af DSB, idet det i praksis ikke vil være muligt at sæt stille de ruter, der tidligere blev drevet i DSBs regie, og prisen for et sådant kort, som i øvrigt kun vil kunne indføres med tilslutning fra amtskommunerne, vil blive så høj, at kortet næppe vil blive efterspurgt. Jeg finder derfor ikke, at der vil være baggrund for, at jeg søger et sådant kort indført.

Arentoft (FP):

Det, der er galt, er jo, at man ikke kan se på en bus, om den kører for DSB eller den